

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՃԵՄԱՐԱՆԻՆ

ms

1102-ԱԿ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՃԵՄԱՐԱՆԻ ՍՐԲՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ

ՈՐ ՅԻՒՍՔԻՒՏԱՐ

ՀՐԱՄԱՆԱԻ ՏԵԱՌԻՆ ՅԱԿՈՎՐՈՍԻ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻ ԱՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ ՊԱՏՐԻԱՐԳԻ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍԻ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ Ի ՃԵՄԱՐԱՆԻ

1840 = ՌՄՁԹ

1116

20

85 3217701-0-172

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D.C. 20535

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

612

39

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ազգին սրայծառու թեանը և օգտին համար էլ մը աստիէն պէրի Ռւսու մնականու թիւնը ծագիւցընելու ազգովին խայրէթ և շատ ալ մտարու Ֆ կըլլայ կոր խէ տէ՝ մինչև հիմայ շէրէ Ֆլի և օգտակար յառաջագիծնու թիւն մը չեղաւ տէյի յայտնի է :

Այս մինասխաթ թիւնը ազգին մէջէն վերցունելու հա մար պէտք է սուաջ քննու թիւն մը ընել, և ինչպան հիմայ Ռւ սու մնականու թիւնը ազգերնուս մէջը առաջ չէր թարուն պատ շառը գտնալ ու շարը նայիլ՝ որ ասիէց ետքի խայրէթն ու մտարու Ֆն ալ սու ջննեբուն պէս պարապ չէլլայ :

Ինչէն է որ ռամիկներուն մէջը դիտու իր՝ մննաւանդ լեղուս գիտու թիւնը հաւատքի միասակար բան մը սեպվելով խորունկ կարգալուն ծարը սնհաւատու թիւն է տէյի դիտու թիւնները վար գարնելը հոգւոյ փրկուէ խայրէթ մը կարծրված է :

Ինչէն է որ հասարակօրէն ազգերնուս մէջը դիտու թիւնը ապրուստի կողմնէ անօգուտ բանի տեղ դրված ըլլալով՝ շատ մարդիկ պարապ տեղը թամնակ ջանցունելու վէսիւէով մը իրենք հավէս չընելէն զատ՝ Ռւղղականը Սեռականը փոր չի կշաւ ցունեբ տէյի հովէսլիներն ալ արդեցունելու կընային : Արթեմ թէ ընելիք քննու թիւննիս այս երկու հարցման պատասխանովը կընայ լմննալ :

Առաջին հարցմանը մենք պատասխան չի արված՝ խորունկ կարգալուն ծարը սնհաւատու թիւն է ըսողը թող մտիկ ընէ սը Եղիշէ Վարդապետին խօսքերը՝ որ սուրբ Վարդամաննց պատ մու թէ երկրորդ գլուխը կը պաշլայէ այսպէս : «Երկնաւոր առա քննու թիւնէն թուլցած մարդը աս ու գողով կը ստակայ, ամէն հովէն կերեբոյ, ամէն խօսքով տակն ու վրայ կըլլայ, ամէն բանէն կը դողայ : Երազ տեսնալու պէս է ասանկ մարդուն ապրիլը, ու մեռնի նէ՝ յաւիտեական կորուսար կերթայ : Մասը գիտցողը չի վստիսար, չը գիտցողը մտահէն կը վստիսայ, ինչպէս որ հինուց մէկը ըսած է թէ չի հասկընալով մեռնիլը մտահ է, հասկընալով մեռնիլը անմահու թիւն է :

Այս գեշուխներուն առէնն ալ ազխառէն կը մանան մարդուս միտքը : Աչքը քեօս մարդը՝ քեօս միտք ունեցողէն շատ աղէկ է . ինչպէս որ հոգին մարմինէն մեծ է , սասնկ ալ հոգւոյ աչքի-բացութիւնը մարմնոյ տեսողութիւն վեր է :

Ողորմելի է այն մարդը որ աշխարհական մեծութիւն ունի եւելօք , ու ինքը աղքատ է մտօք . ստիկոյ սալթ չտիաւոր մարդոց հախին չէ՝ իլէ մեծէրու վրայ ալ կը տեսնանք :

Մեծ մը խնաստուի չունենայ նէ՝ իր մէսնէտին մէջը ետխըջլալը չիյնար : Մարմնաւորին հախին սասնկ է նէ՝ հոգւորին հախին տահա եւել : Մարդուս կենդանութիւնը հոգին է , հոգին ու մարմինը իտարէ ընողն ալ միտքն է . մէկ մարդու հախին ինչպէս է նէ՝ բոլոր աշխարհի հախին ալ սնանկ է :

Այս սուբբ Վարդապետին խօսքին կէօրէ ամէն մուրութիւն աւելորդապաշտութիւն , սնկարդութիւն , ինչոյն կապաշտութիւնն ալ ազխառէն առաջ եկած են . սասնկով գիտութիւնը հաւատքի վնաս չի տալէն իզատ , հաւատքի դալու և հաւատքի մէթանէթ տարու ճար մը կըլլայ : Խօզքով խանկիչ չեղողը փորձին ալ ըտելք չունի ես :

Բնի աշխարք գալէն առաջ խարոյեւացոցմէ զատ ուրիշ ազգերը բուրնն ալ կապաշտուէ մէջն իբէն գիտութեան և փիլիսոփայուէ ութովը չէր մի որ Պրասան Աստուծոյ միուէր , ինչպէս սկզբնական մեղքին պիլէ խելք կը հասցունէ ու իր դիւքին մէջը կը գրէ : Անարատգորատ արևը ան չէ կըտէ , ու Աթե նայինեւէն կը դատապարտի : Սոկրատ Աստուծոյ միութիւնը կը դաւանի ու կը քարոզէ , և Աթենացիք աղաքնիս գլխէ կը հանէ կար աէյի գէհիրլէմիչ կընեն :

Բնէ ետքը նք Յօհան Ոսկեբերան , նք Աթանաս , նք Աիւրեղ և ուրիշ սանոց նման խնաստուն նք Հայրապետաց օրովը քրիստոնէական հաւատքին ծաղկեալ ըլլալը՝ և հիչ մէկ հերետիկոսի մը մէյտան չի գանալը , գիտուիլը հաւատքի մէթանէթ ըլլալուն բաւական խարսթ չէ մի :

Ինչ հաճէթ ուրիշ ազգերէ օրինակ բերել . մեր Ազգին սրտմութիւնն ալ յայտնի կը ցըցնէ ազխառութեան հոգւոր վնասը և գիտութեան օգուտը : Սը Լուսաւորիչ Հայրերնիս մեր Ազգը լուսաւորելէն ետքը շատ չանցաւ՝ Գողթան դաւառին մէջ Մանիքեցոց աղանդոյն մէկ ճիւղը սարածեցաւ՝ որ Բորբորիտոն կըսվէր . և քանի որ այն երկիրները խնաստուն մարդ չի կար նէ էփ աղէկ մէյտան գտաւ : Երանելի Թարգմանչաց օրը այն երկրին իշխանը խնաստուն մարդմը ըլլալով՝ նք Մեսրոպայ քարոզուէր և իր խարէթովը իւր երկրէն նոյն աղանդին քեօքը կըտրէ :

Արշակունեաց Թագաւորուիւր վերնալէն ետքը՝ Ազգը Պարսից
 և Հաղարացւոց իշխանութեան սալը իյնալով՝ աւսակ աւսակ
 նեղութիւններուն սեպեպովը գիտութիւնն որ երեսէ ինկած էր,
 ազէաներուն մէջը տարածեցաւ Պողիկեան աղանդը : Այս աղան-
 դը խօսքով և դրով շատ տկարացուցին մէկ գիւն Անանիա
 շիրակացւոյն աշակերտները , մէկ գիւն ալ Թեոդորոս քաթե-
 նոս որ իմաստուն ճգնաւորը , աղանդին վերջին կործանումն
 եղաւ Յօհան օձնեցի Հայրապետին ձեռքը՝ որ փիլիսոփայուե-
 հմուտ ըլլալուն համար Իմաստասէր անունը լաղապի մը պէս
 մնաց վրան :

Բաղրատունեաց Թագաւորուե՛ օրը՝ որ ամէն կողմէն Թաթար-
 ներն ու պարսիկները մեր Ազգը նեղը ձգած էին և գիտութիւնը
 անխնամ մնացեր էր , Թոնդրակեցւոց աղանդը մտաւ Ազգին
 մէջ , մինչև ազէտ վարդապետներ և եպիսկոպոսներ ալ առ-
 զանն ինկան : Այս ազէաներուս դէմ ուղղախառ հաւատքը
 արշապանող իմաստուն մարդիկ ելան երանելի Անանիա նարե-
 կացին , նք Գրիգոր նարեկացին , Վրթանէս քերթող և ուրիշ-
 ները , ինչպան որ Գրիգոր մագիստրոս փիլիսոփայ իշխանը այս
 աղանդը Ազգին մէջէն նապէտիս ընելու պատճառ եղաւ :

Շնորհալի նք Հայրապետին օրերէն առաջ Սամուսիս քա-
 ղաբը Եկեղեցիներուն աղանդը տարածեցաւ , որ արևը պաշտել-
 նուն համար Արևորդիք ըսվեցան . Շնորհալիին խայրէթովը ուս-
 մունքը մէթանեթ որ գտաւ՝ ստոնց մէջն ալ գիտուիւր տարած-
 վելով աշվելին բացվեցաւ , բռնած ճամբանուն ծուռ ըլլալը
 իմացան , իրենք իրենց եկան Առաջնորդէն փրկութեան ճամբան
 սորվելու :

Տգէտ մարդիկ եկեղեցական բարեկարգութիւններն ալ իսն-
 դարեցին , ամէն մարդ իր խելքին եկածը կարգադրուի աշխ-
 դորձ կածէր . նք Ներսէս Լամբրոնացին որ ունեցած իմաս-
 տուէր վկայ թողած է աշխարհի վրայ իրեն շարադրած և ըսալի-
 ներէնէ ու յունարէնէ Թարգմանած գիրքերը , կարգադրուի
 անունով մտած այս անկարգութիւնները վերցունելու և Բարե-
 կարգուի մտցունելու շատ յոգնեցաւ , և այն սեպեպով շատ
 ալ բամբասակեցաւ . բայց հիմախիսն վայելած եկեղեցական դե-
 ղեցիկ բարեկարգութիւնս այս երանելի իմաստունին յիշատակն է :

Տաճա շատ վկայութիւններ և օրինակներ կրնայինք բերել
 իսէ աէ՛ այսքանս բաւական կը սեպելք , դուս կէնէ կուղես նէ
 խորունկ կարգաւուն ծարը անհաւատուի է ըսէ՛ . ըսին խօսք-
 ուր կերթայ գիտան , գիտեմ որ չիյտես . խղճմաններ է օրսէլէմիշ
 չմեղու համար ես ալ չեմ դուրցեր , Քսիաթ իրատ կուտամ՝

միտքս բացվին նէ հաւատաքէս կը շխտթիմ՝ առ յի մի վտանար . աչքդ սրբէ , սրէ , բերթափաղ մի ալ առ՝ ուղղախառ նք հաւատաքիդ և նք Եկեղեցւոյդ անարատ կատարելուէն վրայ մայիլ եղըր ու փառք սուր նյ : Գիտուէն շեւսհէ ընելուդ տեղը գիտուիր վար զարնողէն շեւսհէ ըբէ՝ լոյսը վար զարնող և մուծը սիրողը շարագործ է առ յի նք Աւետարանը կը վկայէ . «Որ զչար գործէ առեայ զլոյս , զի մի՛ յայտնեսցին գործք իւր .» Թշնամին մուծ գիշեր կէօղէթլէմիշ կընէ որոմն ցանկու համար՝ կէնէ նք Աւետարանը կը վկայէ :

Որչտի շատ բան սորվիս , այնքան առատել կը զարմանաս Աստուծոյ ամենակարող մեծուէր վրայ , այնքան ալ կեւելնայ անսիրութիւնդ և կրօնական ջերմեանդ ուրիշ :

Պէլքի հիմայ Թասոյին կընես քի պարտտիս մէջը ջուրը ինչո՞ս կեցեր է նէ՝ ծովին ջուրն ալ անանկ կեցած է . երբոր ծովերուն լայնածաւալ տարածուիր իմանաս նէ՝ այն Ժամանակը կը զարմանաս այն ամենազօր Մատին կարողուէր վրայ՝ որ ահագին ովկիանոսին խումէ հուտիւս ջրովիշ ըբաւ , ու տակէց անդին չանցնիս պիտի առ յի հրաման ըբաւ : Պէլքի հիմայ սալթ քաւ ծնած քաղաքդ ու քանի մի ալ անունը լած քաղաքներդ գիտնալով ինքզինքդ բանի տեղ կը դնես ու կամբարտուանիս կոր . երբոր բոլոր տիեզերաց հեա բուսար ընելով այս աշխարհս նօտադի մը չտի պիլէ չէ առ յի դիմնաս ու աս նօտադիս մէջը ես ինչ եմ՝ առ յի մտածես նէ՝ տիեզերաց Ստեղծողին մեծուէր սա ջին մտի պէս կը հալիս և ջերմեանդն խոնարհուութեամբ խաբանովիշ կըլլաս ու Յօք երանելին հեա մեկ բերան կընես « Ես հող եմ և մոխիր .» Ասոնց նման անհամար բաներէն խապար չունեցող տիմանի մարդը՝ որ գրոց մէջ անզգամ կըսվի , անձ չի կայ բաւու կը յանդգնի . այն ամենակարող արդեանցը վրայ մայիլ եղալ իմաստունը՝ ստեղծվածներուն Ստեղծողը կը փնտռէ ու կը սրտէ . «Ասաց Անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ անձ . . . Տէր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդկան , տեսանել թէ իցէ որ Իմաստուն որ ինդրիցէ զաստուած .»

Հասցա ինչո՞ւ պատի գիտուն մարդիկ հաւատաքի դէմ խօսքեր և գործքեր կուենան : Նայինք գիտուն կարծածդ իրացունէ գիտուն է մի : Փրանսայի մէջ անհաւատուէ սուաջնորդներուն էն մէջհուրին գրուածքները հիմանկումն փիլիսոփաներն որ կը քննեն կոր նէ՝ անոնց ծուռ դատումները , խաբէական ձեւերը իրարու մուղայիբ սխալ զուրջովածքները Փարիս ընելով՝ փիլիսոփայի իթխարս ունեցող մարդիկներուն անունը խեղացի խենթ կը դնեն կոր :

Բայց սեպեհք թէ ասանկ մոլորութի ունեցողները բուն գիտուն են, ագէտներուն մէջ սրահասունի կրկայ տէ՛ գիտուններուն մէջ հիշ չըլլայ մի պիտի, անոնք ալ մարդ սխալական են, անոնք ալ տկար բնուէ տէր են, սենեցած մոլորութիսին կամ անկարգութիսին սխալունն է, գիտութիւն չէ՛ որ այն վէսիլէով գիտութիւնը բամբաստելու հախ ունենանք :

Թօհաթին այս է որ՝ մէկ մոլորեալ գիտունին խորըլլին ամէն ազգի մէջ տասը քսան հազար հոգի կը գանձվին աւելորդագալա տգէտներ, գլուխնին ցաւի նէ դրսէվէ եղայ տէյի կախարդի վազողներ, բան մը կորսընցունելու ըլլան նէ՛ գլանելու համար պախըճիներու վազողներ, այս բաները հաւատքի մուղայր չնն մի, ասանց անունը ինչուն չիկայ, շիւտհէ կընեմ քի գիտութիւն բամբաստողը աս սոյ մարդիկներէն է տէ՛ անոր համար ասոր խօսքը չններ :

Հիմայ դուն խրեաթ եղար նէ՛ ես պիտի պաշայեմ՝ ըսելու՝ թէ խորունկ կարդալուն մանաւանդ լեզու սորվելուն ծարը անհաւատութիւն է :

Ի՛նչ ըսել է այս, լեզուագիտութիւն՝ որ սօղոս առաքելոյն ըսածին պէս շնորհք Հոգւոյն սոյ է ՚ի շինուի եկեղեցւոյ, լեզուագիտութիւնը՝ որ նը թարգմանաց խայրէթովը անոր սոյէէն ունինք այսբան նը գիրքեր, նը աւետարան, յծաշունչ և սոյբան եկեղեցական ժամակարգութիւներ և աղօթքներ, ի՛նչպէս կըլլայ որ հիմայ անհաւատութեան ալեաթ ըլլայ :

Տղայ մը որ ուժով սրաճախներ չունի՛ անոր երկար ճամբայ քալելուն ծարը իյնալ և գլուխը պատռիլ է, ինչպէս տղան հեռու տեղ մը երթալու համար պէտք է որ սրաճախները զօրացած և քալվածքը շքակրված ըլլայ՝ չէ՛ նէ կը վնասի, ասանկ ալ օտար լեզու սորվելու և անխախտ գիրք կորդալու հավէս ունեցողին պէտք է որ աւաջ միտքը օգտակար տեղեկութիւններով լեցված ու զօրացած ըլլայ, ուղիղ դատում ընելու ճամբան սորված ըլլայ, որ ամէն հոգւոյ չի հաւատայ, ամէն կարգացածը կամ լսածը ճշմարտութիւն պէլէմիշ չններով՝ աղէկը գէշն, շիտակը ծուռէն, իրաւը սուտէն Փարիս ընէ : Անիորձ երկասասարդ մը որ պէտք եղած տեղեկութիւնները չունի և մտածելու ճամբայ չիտէ, ինչ բան լսէ կամ կարգայ նէ՛ ծուռ շիտակ ամէնն ալ խառն ՚ի խուռն ճերմակ թուղթի վրայ գրվելու պէս մտքին մէջը կը տպաւորի, ու իր վարքն ու խօսվածքը այն բաներուն յարմարելը մօտա կամ զարիֆութի մը կը սեպէ : Անանկ է նէ՛ այս խուռսպին ալ կէնէ տգիտութիւն է սեպէպ որ ասանկ երիտասարդները գլխէ կելան :

Աստուածաշունչ գրոյ, եկեղեցական և արարքին պատուունց
 անդեկուծիւն ունեցող երիտասարդը ակամէ մասալով խանութի
 չըլար : Տրամաբանութիւն միաբեր կը թրված և լսած խօսքին ծուռը
 շիտակը ֆարիս ընելու կարողութիւն ունեցող երիտասարդը՝ խա-
 բեութիւնը շքմարտուէ անդ չընդունիր : Մատթէմատիքական
 հիասաներու ուժով և բերկէլին ծարովը մազը մազէն զտուե-
 լու ալըսիշ եղած երիտասարդը՝ բարակ բարակ վարպետու-
 թիւններով շինված տուգալը չիյնար :

Գանք հիմնց երկրորդ հարցմանը պատասխան տալու :

Մեր ազգին հասարակուէ մէջ Աստուծականութիւն կամ գիտութիւն
 բնելով, ինչպան հիմնց Բերականութիւն, ճարտասանութիւն և Տրամա-
 բանութիւնը կիմնցվէր, մանաւանդ ետքի երկուքը մէկ դի առ-
 նելով շատ անգամ միմանկ Բերականութիւն գիտութիւն կը լսվէր
 և Բերականութիւն գիտողը՝ գիտուն : Տաճկաց մէջն ալ ազեկ
 քերականութիւն կամ սարֆ գիտնալով, և լոկ արասիլլատի աշնա
 ըլալով օրինաց գիրքերը հասկըցողները կը լսվին Իւլամն, որ բնէլ է
 գիտուն : Ըստամպուլի հոռոմներուն գիտուն ըսած մարդոցն ալ
 շատը կը տեսնաք որ՝ միայն Ելլէնիքա գիտուն, այսինքն հոռոմ
 ներուն հին և գրաբառ լեզուին միայն անդեկուծիւն ունին :
 Այս բերած օրինակներէս այն կը հասկընաք թէ, որ ազգին
 որ գրաբառ և աշխարհաբառ լեզուները իրարմէ ֆարիսը են, և
 հասարակութիւնը գրաբառ լեզուն չի ճանչնար, այն ազգին մէջ նոյն
 գրաբառ լեզուն ճանչնալը գիտուէ անդ բունած է :

Հասարակութիւն գիտութիւն ըսածը չիւնքի այս բաներս են,
 ասանկ գիտութիւնը սարուստի կողմանէ անօգուտ սեպելը փէք
 հախսը բան չէ. Ազգականը Սեռականը փոր չի կշտացուներ աէյի
 բնէք նէ՝ խապա զուրցըլածք մը չէնք կրնար սեպել, ֆախսթ
 սրբագրութեան միւհաաճ է այս խօսքը :

Բերականութիւն ինքնիրեն գիտութիւն չէ՝ արհեստ մը նէ, բայց
 գրաբառ լեզուի մէջ եղած գիտութիւնները սորվելու, եկեղեցական
 ժամերգութիւնները և հոգևոր գիրքերը հասկընալու, և ուրիշ
 լեզուներու մէջ շուտով առաջ գալու միջոց մի է : Եթէ մէկը
 ժամանակը քերականութիւնով անցունէ անէ, ուրիշ գիտութիւններ
 սորվելու ասան չունենայ, կամ սորվեցնող վարժապետ չի գրու-
 նայ, միմանկ ուղղականով սեռականով անոր փորը ինչպէս կը
 կշտանայ : Գրաբառ լեզունիս գործածական լեզու մը չէ՝ որ
 սորվողը վաճառականի գրագրութիւն կամ ուրիշ ասանկ բաներ
 ընելով սարի. մէկ վարժապետուի մը կայ՝ որ անով մէկ քանին
 կապի. մնացածը ուրիշ գործ չընէ նէ անօթի պիտի մնայ, ու-
 բէճ գործի մէջ մընայ նէ, քերականութիւն պիտի մոռնայ ինչպէս

էն չարչարները :

Անանկ է նէ մէկը քերականութեան հետ ուրիշ գիտուններ կամ արհեստ մը չունենայ նէ՝ անանկին հախին սպրուտի կողմանէ սնօգուտ է քերականութիւնը : Եւ վերի յիշված խօսքը սրբագրելով մենք ալ հասարակութեան հետ կրտնք . «Մինակ ուղղականը սեռականը փոր չի կշտացուներ» :

Քերականութիւնն է կանոն շիտակ խօսելու . ճէտվէրն է կանոն շիտակ ջըզը քաշելու : Եթէ մէկը ճէտվէր ունենայ աէ՝ ջըզը քաշելու չի գործածէ նէ , ինչ օգուտ կը տեսնէ . բայց ինքը օգուտ չի տեսներ կըր աէյի՝ գործ իբը սնօգուտ սեպելու հոխ չունի . զէրէ նոյն ճէտվէրն է որ երկրաչափին , ճարտարապետին և աւրիշ շատ արհեստաւորներուն ձեռքը խիստ օգտակար ու հարկաւոր գործ իք մը սեպված է , հէմ իրաւամբ :

Խօսքերնիս հոս կուգայ որ՝ քերականութիւնը գիտուի չէ կրէն՝ ինչպիսն հիմայ գիտուէ անուն ունէր , և մասնաւոր գպրասանց մէջ ուրիշ գիտուէց դասատուութիւն ջըլլալուն համար՝ հավէս ընողն ալ քիչ էր :

Ազգը դիտուէ ծաղկեցունելու համար պէտք է որ հասարակուէ մէջ գիտութեան հավէս մը հրահրի . և այս հավէսը բերելու համար քերականութէն հետ անանկ գիտութիւններ սորվեցնելու է աշակերտաց , որ ամէն վիճակի մէջ , ամէն արհեստի մէջ , և բոլոր կենաց մէջ օգտակար ըլլայ :

Օտար լեզու սորվողն ալ եթէ սասնկ գիտութիւններ կամ արհեստ մը չունենայ , թարգմանուէն , գրագրուէն և վարժապետուէն ետ մնայածին պէս՝ կէնէ ուղղականը սեռականը փորը պիտի չի կշտացունէ , կէնէ անիկայ սնօթի տեսնողին հավէսը պիտի սպաղի , և ուրիշներն ալ պաղեցնելու պիտինայի :

Մասնաւոր գպրասանց իրաւը սասնկ կերպ կերպ հարկաւոր գիտուէց համար մասրուֆ ընելու բաւական ջըլլալով , անանկ մէկ ազգային դպրոց մը ունենալ պէտք էր՝ որ բոլոր Ազգին օգնուէր ամէն հարկաւոր մասրուֆները ընելու կարողութիւն ունենայ . աշակերտաց յառաջագիմութեանը ինչ պէտք է նէ՝ առանց էսիրկէմիշ ընելու հոգայ . աղէկ դասատու վարժապետներ ժողվելու և իր կանոնաց հնազանդութեանը անմըք պահելու համար արժանաւոր հասուցումն ընելու կարող ըլլայ :

Ասանկ մէկ դպրոցի մը պահված էր թախր մը ագէտ մարդոց լեզուն կարճ ընել , որ իրենց ագիտութեանը վրայ ամբնալու տեղը սործենալու պիտէ ճէտարէթ կրննն , գիտութիւնները հաւատքի վնաս ունին աէյի բամբասելով , որ ըսած խօսքը չի ճանչարէն կուգայ . զէրէ ինչպէս որ Իմաստունին մէկը խորիք

արված է , ազիտուլթիւնը աւելորդաարաշաուլթիւն կը բերէ . կիսկատար փիլիսոփայուլթիւնը սնհաւատուլթիւն , և կատարեալ փիլիսոփայուլթիւնը կատարեալ սատուածապաշաուլթիւն :

Ասանկ մէկ դպրոցի մը պահված էր հասարակուլթիւն այն ծուռ դատումը վերցունել , որ կրան' թէ դիտուլթիւնները սարուատի օգուտ մը չնէլէն գատ , զէնահալթ սորվելու ժամանակն ալ սօշը սնցընելով աղքատուլթ ստաճառ կը լլան . ուր ընդհակառակն՝ բոլոր Եւրոպայի ազգաց ուժն ու հարստուլթ գիտուլթեանց սայէէն է տէրի հիշ մէկը ինքեար զի կրնար ընել :

Վերջապէս սասանկ մէկ դպրոցի մը պահված էր՝ ինչխն հիմնց կրթեալ ազգաց սնծանսթ մնացած հայոց Ազգը ճաննց ցունել , և սնիրուուլթ կամ սնգիտուլթ ուրիշներուն մեր վրայ ըրած զբարտուլթիւնները ջրել . զէրէ ինչխն այս տարի աղււլած Եւրոպական գիրքերուն մէջը հայերը Եւրոպական և Պատկերամարտ են տէրի կը կարդամք :

Եւ ահա այս Դպրոցս՝ որ այսքան աղէկ բաներու ստաճառ պիտի ըլլայ տէրի յոյս ունիմք , Աստուծոյ ողորմուլթը բացվելցաւ 1858 սեպտեմբերի 13 Իւսկիւտարու մէջ . և ուրիշ դպրատուններէն որոշելու մըտաք սնունը գրվելցաւ՝ ԱԶԳԱՅԻ ՃԵՄԱՐԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ :

Ասոր վրայօք Ազգին հասարակուլթեանը և ուսումնականներուն տեղեկուլթի մը տալու համար՝ մինտախ տեսնուլթցաւ այս Յայտարարուլթիւնս հանել , և հաստատուլթ բարեկարգուլթեան կանոններուն բովանդակուլթը ցըցընող ընդհանուր սահմանադրուլթիւնները իմացընել , որ ստոնք են :

ՍԱ ՀՄԱՆ ԱԴԻՈՒԹԻՒՆՔ

տ. Աւսան յարմարուլթի ունեցող տղան , Ստամբուլի թաղերէն է եղեր՝ դուրսի երկիրներէն է եղեր , կանանաւոր կրթուլթենէ զուրկ չի մնալու համար , ազգուլթին սահմանված է որ՝ աշակերտուլթեան ընտրելու ժամը գիրքը ցորեկ ճեմարանը մնան , որ հէմ առտու երկուսն երթալ դուրս սարսաղ ստան չեն սնցընել , հէմ մտաքերնին միշտ ուսումնական բաներու վրայ ամիտի մնալով չուտով առաջ գալերնուն մեծ եարտըմ մը կը լլայ : Հէմ չիւնքիւ աղււլթը աւելի օրինակով խանովի կը լլան քան թէ խօսքով , ներսը մնալովն՝ դուրսը չար օրինակներ չեն տեսնար չեն լսեր , վարքերնին ալ չաճըրվի : Զէրէ սնկէց ետքը բան սորվելու եարար

չընալէն զատ , սորվին ալ 'նէ՝ հայրենեաց օգտակար ըլլալուն տեղը՝ կարելի է վնասակար ըլլան , և ազգին փառք ու պարծանք ըլլալու տեղը , կարելի է ամօթ և նախատինք ըլլան : Այս պատճառաւ ճեմարանին մէջն ալ վարուչ վրայօք մեծ տիխաթ ըլլալով՝ աշակերտներուն ամենեւին առանձնութեան հրաման չի կայելէ՝ քնոյ ժամանակ է նէ , պահորդներուն պահպանութեանը յանձնըվելով՝ ամէնը մէկէն՝ Հանգստարան ըսլած մեծ սալայի մը մէջ կը սրահին , ուր ամէն մէկուն համար մէյ մէկ եաթախի քառեօրա , և մէյ մէկ ալ գրասեղան դրված է , բողբ սկսք եղածովը մեվճուտ :

Ութը սահաթ քրնանալէն ետքը Չարթուցիչ զանգակին ձայնովը կէլեն կը հագվին , և ամէնը մէկէն կառավարիչին հետ կերթան Ազօթարանը , ժամերգութենէն ետքը կառավարիչին հետ Հանգստարանը կերթան , և ամէն մէկը իր գրասեղանին վրայ սնձայն իր դասը սերտելու հետ կըլլայ : Երկու սահաթ սերտողութենէն ետե կիջնան Սեղանատունը նախաձաշիկ ընելու , ետքը կառավարիչը ամէնը մէկէն կը տանի Դասարանը , ու հոն գրանրվող դասատուին կը յանձնէ . այն ալ իր դասը տալէն ետքը , իրմէ ետքի դասատուին , և այլն :

Ասանկով հինգ սահաթ դասառութենէն ետքը՝ ձաշի վանգակ կը զարնրվի , և կառավարիչը աղաքը կառնէ կիջնայ Սեղանատունը , Հայէն ետքը երկու սահաթ ի ջաի բուխատի կը սորվի որ ամէնը մէկէն Չբօսարանին մէջը , կամ ճեմարանէն դուրս տեղ մը սնմեղ և սնվասս , մանաւանդ շարժում ընելու և միաք բացվելու խողերով էլլենմիջ ըլլան , որ սնով հէ՛մ անշարժ նստելէն առաջ գալիք հիւանդութիւններէն ազատ կը մնան , հէ՛մ իրենց արդարուէ իճրայովը ֆերահլանմիջ ըլլալով , ուսումնական աշխատութիւնէն լիքահ չեն ընէր , հէ՛մ որն որ գէշ սովորուի մը ունի նէ , այն ստենը մէյտան ելլալով , շրակելու կը նայվի , չիւնքիւ հոն ալ կէնէ կառավարիչը քովերտուն չի զատվիր որ հէ՛մ այս տիխաթը ընէ , հէ՛մ չի թողու որ մէկը մէկալին վնաս մը հասցունէ կամ նախատական խօսք մը խօսի , կամ երկու աղայ ուրիշներէ՛ զատվին և իրարու հետ առանձին խօսակցին :

Չբօսանքէն ետքը թիքար երկու սահաթ դասառուի կընեն , սնկեց ետե Հանգստարանը կը մըտնան՝ երեք սահաթ սերտողութի ալ սն տանը կընեն մինչև իրիկվան հայցին տտենը : Հայ ուտելէն ետքը համառօտ ազօթք մը կընեն , Հանգստեան զանգակին ձայնովը կը պահին . և սպասուորը գրասեղաններուն վրայի ճրագները մտրելէն և օրթայի կանթեղները վառելէն ետքը , կառավարիչին հետ մէկ տեղ դուրս կերեն , և թաղին դուռը կը-

կըզարվի : Ներսը կը մնան ծերունի Պահորդները , որ՛նեօպէ-
 թով կնչվան լոյս տղայոց մէջը կըստըմբան , գիշերը բացվողն
 վրան կը ծածկեն , մէկը Հանգստարանէն դուրսն կըքնն՝ մէկալը
 չեն թողուր , և անկարգութիւն ընող մը ըլլայ՝ նէ՛ առարկանց
 կառավարիչն խապար կուտան :

Թ. Ճեմարանը մընանելու աշակերտաց տարիքը տասներկուքէն
 կնչվան տասնըվեց պիտի ըլլայ տէյի խորար սըրված է , և ան
 ալ դուրսի դպրատունները քիչ մը վարժըված պիտի ըլլան :
 Հետերնին պիտի ունենան թախտ մը եսթախ՝ չարշափներնին
 չիֆո , չորս խաթ չամաչըր , և երեք խաթ վըայի հագուստ՝ եր-
 կուքը ամբողջան համար , մէկն ալ ճըմեռվան :

Ք. Աշակերտաց տարիքնին չի ըցված՝ կըթուլթիւննին ըմննայ
 տէյի , սահմանված է որ չորս տարի մնան Ճեմարանը , և այս
 չորս տարվան մէջը վեց ամիսը անգամ մը պիտի երթան սու-
 ներնին , մէկ մը Ալեքամեայ քննութիւնէն ետքը , որ կըլլայ
 սը ծննդեան պահոց մէջ պատահած կիրակին : Մէկ մի ալ
 Տարեկան քննութեան հանդէսէն ետքը՝ որ կըլլայ Յունիս ամ-
 սոյն էն վերջին կիրակին :

Ծննդեան պահոց մէջ երթալնուն՝ շաբաթէ մը ետքը անպատ-
 ճառ պիտի դառնան : Յունիսի վերջին կիրակիէն ետքը երթալ-
 նուն՝ տան և հինգ օր ժամանակ ունին : Ուշացողները՝ վախ-
 թին ետ դարձողներուն գասին համնելու ասեն չունենալով ,
 կըննայ ըլլալ որ՛ բոլոր տարվան մը աշխատութիւննին պօշը
 երթայ , և քանի մը օր էվէլ տունը մնալնուն սքառճառուը՝
 տարի մը էվէլ Ճեմարանը մնալու մէ՛ւպուր ըլլան :

Դ. Բոլոր Ճեմարանը երկու հարիւր աշակերտի տեղ կըննայ
 ունենալ . այս երկու հարիւրը մէկէն տանըվի՛ նէ՛ մինչև չորս
 տարի մէկ մի ալ աշակերտ չաւնըվելէն զատ , առաջին տարվան
 դաստասցները կամ եաքի տարիները անգործ պիտի մնան , կամ
 Ճեմարանէն դուրս պիտի ելլան երկու կամ երեք տարիէն ետքը
 նորէն գալու համար . որ թէ որ անոնք ալ մինչև այն ժաման-
 նակը գործի մը մտած ըլլան նէ՛ ուրիշը գըմնել և Ճեմարանի
 կարգադրութեանց յարմարելու համար նորէն զահթ քաշել
 հարի կըլլայ : Այս ջըլայ տէյի մինասիալ սեպված է որ՛ տարին
 յիսուսական աշակերտ աւնըվելով , չորրորդ տարիէն պաշլայ-
 ւած մէկ դիւն յիսունը կըրթըված ելլայ , մէկ դիւն ալ յիսուն
 հոգի կըրթըվու մամայ : Այս խարէրին մուճիպըվ՝ ամէն մէկ
 տարվան համար յիսուն հոգի սըղմելու բաւական զատ զատ չորս
 Հանդատարանի տեղ ունի Ճեմարանը , ամէն մէկը իրեն յատուկ
 Դասարաններով , Զբօսարանով , Պառավարիչով , Պահորդնե՛

րով և Ազատաւորով : Ուստի հետեւեալ տարիին աշակերտացու-
ները առջի տարվընէ ընտրել և որոշել սէտք ըլլալով , ո՛վ որ
իր զաւակը կամ ուրիշ տղայ մը ձեմարանի աշակերտ տալու
միտք ունենայ՝ նէ՛ հարկ է որ առջի տարվընէ ձեմարանին խա-
արս տայ , և տղան Քննչաց հանգէսը հանէ , որ անոնք ալ
ընդունակութեանը նայելէն և իր սէմթի դպրատունը քանի մը
ամիս փորձել տալէն ետքը հաւնովի նէ՛ հետեւեալ տարիին ա-
շակերտացուներուն տէֆլթէրը գրելի , և Տարեկան քննութեան
հանգէսէն ետքը տղաքը ազատէն դարձած ստեննին՝ որ Յուլիս
ամիսն կեսին կիցայ , ան տղան ալ ձեմարանը առնովի :

Է. Ո՛վ որ Ազգասիրութեան կամ ուսումնասիրութեան սիրտով
կը փախազի ձեմարանը տեսնել , կրնայ ինչ ատեն որ դայ նէ
Պաշտպանին կամ անոր Փոխանորդին գիտնալով՝ համարձակներս
մտնել սըտըտիլ և աչքէ անցունել տղայոց բողբ կարգը և
գործերնին : Բայց որ անցընեմ տէյի էյլէնովի ըլլալու համար
եկողին բուխսաթ աալ չըլար սըտըտելու , գէրէ անանկ որ ըլլայ
ամէն որ եկող գացողէն գլուխ չի վերցունելով՝ տըղաքը իրենց
ուսմունքէն ետ կը մնան :

Ը. Որովհետեւ տղաքը վեց ամիսը անգամ մը տուն պիտի եր-
թան իրենց ընտանիքը տեսնելու , կրնայ ըլլար որ ընտանիքը ի-
րենց տղան տեսնելու փախազին : Ատոր համար ալ սահմանված
է որ՝ Կիրակի օրերը ո՛վ որ դայ նէ , առտըվընէ մինչև իրիկուն
կրնայ իր տղան տեսնել , հետը խօսիլ , բայց շարժու մէջ դա-
լու ըլլայ նէ՛ որ հարսըվան ստենը միայն կրնայ տեսնել . զիւն-
քի անկէ առաջ կամ ետքը տղաքը դատաւուն ունենալով , չեն
կրնար գասերնին ձգել մարդու հետ տեսութիւն ընելու համար :
Տեսնըվելու եկողին յատուկ խօսարան կայ ձեմարանին մէջ զատ
սենեակ մը . եկողը թէ որ տղուն հայրը կամ եղբայրն է՝ նէ՛ կըր-
նայ մինակ տեսնել և խօսակցիլ իր զաւակին կամ եղբօրը հետ :
Չէ՛ թէ որ ամուսնայի կամ տայի տղայ կամ դրացի կամ ուրիշ
մարդ մը նէ՛ նէ , ո՛վ կըլլայ նէ ըլլայ՝ տղուն քովը ձեմարանէն
մէկը պիտի գանրովի որ եղած խօսքը լլտէ :

Է. Որովհետեւ առաքինութեանց համար արբված վարձք՝ պա-
կասութեանց համար արբված պատիժէն աւելի թէ սիր ունիտոյն
պակասութիւնները քիչցընելու և առաքինութիւնն է վելցընելու :
ձեմարանին մէջ կանոնաց դէմ եղած պակասութեանց՝ աւելի
անտրգական քան թէ ցաւ արվող պատիժներ թէրթիայ եղած
են իսէ տէ : միշտ մեծ տիխաթ կայ յաւաքողէմ աշակերտաց
պատիւ տալու՝ Էաբաթական , Ամսական և Վեցամեայ քննու-
թեան մէջ , Տարեկան քննութեան մէջ ալ ամէն մէկ դասի յա-

ուշադէմ աշակերտաց հանդիսաւ որ վարձք մը տրուելով , այն աշակերտն որ չորս տարի իրարու վրայ յառաջագինութեան վարձ և վկայական ստած է , ու խոստովանահայր Քահանայէն և Կառավարիչէն կրօնքի և վարուց վրայ բարի վկայութիւն ունի , անոր՝ շէրէֆի և օգտակար վարձք տէյի կը խոստանայ ձեմարանը որ թէ որ ծնողքը կարողութիւն չունին նէ , մասրուֆը քաշելով իր մէյլին կէօրէ ազնուական արհեստ մը սորվեցնել ասոյ : Փախաթ այս պայմանաւ որ՝ սորվելէն և զուռուշ վաստրկելու ճամբան կ'յնալէն ետքը , քիչ քիչ այն մասրուֆը ձեմարանին վճարէ :

ը , Գանիք Տիմայ ձեմարանին մէջ հաստատված Ուսման կարգին վրայ խօսելու : Այս խոստուսին վրայ քիչ մը էվէլէէկ միաբյոզնեցընելով խարէր արբված է անանկ մէկ ճամբայ մը բռնել որ՝ աղոց մէջ հիչ մէկը իր ասենը պօշը անցուցած չըլլայ տէ՝ ղէնահատի ժամանակն չանցած՝ քիչ տարվան մէջ իրենց պէտք եղած բաներուն բոլորն ալ սորվին : Անանկ ճամբայ մը բռնել որ՝ ձեմարանը կրթված տղան ինչ գործի փոխի նէ՝ ուրիշ նոյն գործին մէջը գանդածներէն բառելոս ու կեիշտութիւնը ըլլալով , հասարակութիւնը գիտութեանց օգտակարուէր փորձով խանովչը ըլլայ տէ՝ ուտելիքէն հագնելիքէն կը արէ՝ զաւկին կրթութեանը համար մասրաֆ րնելէն չի փոխի : Անանկ ճամբայ մը բռնել որ՝ ձեմարանէն էլոզներուն շատը քիչ մասրուֆով ազնուական արհեստներ սորվելով՝ երևելի աստիճաններու հասնին , որ հէ՛մ Ազգը պայծառանայ , հէ՛մ՝ մինակ հարստութիւնը հերիք սեւորդ և կրթութիւնը բանի տեղ չի դնողները՝ զաւակին կրթելու հովէսի տալքանով ըլլան : Այս ճամբան պէլքի պազներուն խելքի դէմ բան կերակայ տէյի , հարկ կը սեպենք ստոր վրայ քիչ մը երկանիէկ խօսելով հասկըցնել՝ որ ըսածնիս կրնայ ըլլալ :

Մարդուս կեանքը կարճ , սորվելիք բաները շատ , մէկիկ մէկիկ սորվելու ժամանակ չօգտելէն մասէ՝ թէք թէք սորվեցունել ալ ուզի նէ մինասիսելթսիզ է :

Իսպաթ . Ամէն մարդ մէկ բանի մէյլի ըլլար նէ՝ զանազան զէնահատիւնէր չէին ըլլար . մարդս ալ ոչ ուրիշն կարօտելով ընկերական կըլլար , և ոչ իրեն պէտք եղածը գտնելով՝ կըրնար սպրիլ , ուստի Աստուածային նախախնամութիւնը անանկ տընօրինէր է՝ որ ամէն մարդ զատ զատ մէյլ ու խթիտատ ունենայ , որ մէկուն մէկ տարվան սորված բանը՝ մէկուք որ ուրիշ բանի մայիլ է , քանի մը տարվան մէջ անձախ կըրնայ սորվիլ , կամ հիչ չի կրնար սորվիլ : Անանկ է նէ՝ չիւնքիւ խթիտատութիւն տղան քանի մը սահաթվան մէջ իր գատը սերտելէն ետքը առուր մնացած առենը պարագ կանցունէ , այն խոստուսին

խաթխասաքըն ալ սր իր մէջին կէօրէ ուրիշ բանի մէջ շատ առաջ պիտի գար , անոր ժամանակը պիւժիւն պիւժիւնէ պօջը կերթայ , ամէն մէկ բանը զատ զատ դաս տալու ճամբան մինասխիակեթսիզ է : Ուր թողունք որ մի և նոյն ուսման վայ շարունակ սարսաքելը շատ անգամ կքրահ ալ կըբերէ :

Հապա այսքան մարդիկ մէկ զէնահատի մը վրայ կիյնան ու օսանճ չի գալով կը սորվին նէ ինչէն է :

Պագին այն զէնահատէն քէյֆ մը կիմնայ . և ամէնն ալ զէնահատին սայէէն հաց պիտի ուտեմ աէյի անոր իխտիզայ մը կուենայ : Խահվէէն քէյֆ իմնանընուս , հացին ալ իխտիզա մը ունենաընուս համար , ամէն օր կրնանք գործածել : Ասանկով կրնանք խարէր տալ որ , ձեմարանը մրանող աղայոց ամէնն ալ հէմ բան սորվին , հէմ քիչ տարվան մէջ հարկաւոր եղած ներուն շատը սորվին աէյի քանի մը բան մէկէն դաս տալու է : Զրհեղեղէն առաջ եղած մարդոց չար կեանք ունենայինք նէ՝ ամէն մէկ բանին երկու երէք տարի ատեն սարֆ ընելը պէլքի զարար չունենար . ըսքին հիմայ տան և ուժը՝ փէք փէք քսան տարու աղան զէնահատ մը սորվելու պիտի երթայ , տան և չորս՝ կամ տան և վեց տարու կքէն ձեմարանը մտաւ նէ , չորս տարվան մէջ իրեն կրթութեան կամ սորվելք զէնահատին պէտք ըլլալու բաներուն ամէնն ալ սորվելու մէջալուր է . երկու սահաթվան գործը երէք սահաթը ատենէ նէ՝ պօջը գացած մէկ սահաթը սերմայէէն զարար ըրածէն էվէլ է . « Զիք կորուստ աւաղելի քան զժամանակին » . այս խօսքը թէպէտ ամէնուն համար հախը է , բայց աղայոց համար ամէնէն էվէլ : Զէրէ աղայութեան ժամանակը մարդս պիտի կրթովի Բանական մարդ ըլլայ . աղայութեան ժամանակը իր սարսաւորութիւնները պիտի սորվի Բարոյական մարդ ըլլայ . աղայութեան ժամանակը չարն ու բարին իխտիզայն ու ետիջըրիւն Ֆարս ընելու կարողութիւն պիտի ստանայ՝ Քաղաքական մարդ ըլլայ , աղայութեան ժամանակը իր ստեղծողն ու հաւատքը պիտի ճաննայ , կատարեալ Քրիստոնեայ ըլլայ : Ասանկ իխտիզալը ժամանակի մը մէկ տաքիքէն ինչ կարժէ նէ՝ վէզն ընողը կրնայ իմնաւ , ու անոր կէօրէ խասիսութեամբ սարֆ ընելու է աէյի խարէր տալով , հախ կուտայ փիլիսոփային որ կըսէ , « Զիք սահաթութիւն վայելուչ քան զժամանակին » :

Հոս տեղը մէկ զգուշութիւն մը պէտք է՝ որ ժամանակի խասիսութիւն ընելն իքէն , չօք թամահ չօք զկյան կէթիլիլի հիտապնտա՝ քանի մը բան մէկէն դաս տալով աղայոց մտքը խալապարելի պիւրիւնիւշ ջրայ տէ՝ հիչ քան մը չի սորվին , որովհետև

«Առ բազումն ցրուեալքն տկարանան առ մին» կրտե առածը ։
 Էբինճիները քանի մը տարի իրարու վրայ թառալցի մը մէջ
 ցորեն ցանեւէն ետքը , վերջին տարիները դեանին հասըաթար-
 դութեամբը իրենց թամահ, քեարութեան պատիժը քաշէն իբէն՝
 Խնչպէս կըլլայ կոր քի անդին արտաճէպանները հիշ մէկ ժամանակ
 գետինը պարապ չեն թողուր ու տայմայ ալ հասըաթ կուռննան ։
 Երկրագործութեան վարպետները ասոր սէպէպ սյա կուտան թէ՛
 ցանված բաներուն ստէն մէկը հողին մէջը եղած նիւթերուն
 մեկին մինասիպէթլի ըլլալով՝ աւելի անով պէսէնմիշ կըլլայ քան
 թէ ուրիշներով . շարունակ մի և նոյն բանը ցանվելու ըլլայ
 նէ՛ այն նիւթը կը հասնի , այն բանն ալ պէսէնմիշ չի կրնար
 ըլլար , հասըաթարզ կը մնայ ։

Բայց երբ որ մէկը վերնալէն ետքը ուրիշ բան ցանվի՛ նէ՛ անոր
 պէսէնմիշ ըլլալու նիւթը զատ ըլլալով՝ մէկ գիէն այն կաճի ,
 մէկ գիէն ալ մէկալին նիւթ կը պատրասաըլի , ու ստէն բան հա-
 սը կուգայ ։

Տղայոց միտքին մէջն ալ գիտութեանց թօխումները սյա կա-
 նանով ցանելու է . նայելու է որ տղայոց մէկ օրվան մէջ սորվելիք
 բաներուն ստէնն ալ մտայ մէկ կարողութեանը բեռ չըլլան . դա-
 սին մէկը յիշողութեան տայիր բան է նի՛ մէկալն ալ խորհրդա-
 ծութեան տայիր ըլլայ , մէկ ուրիշն ալ երեւակայութեան տայիր .
 դուրսէն բան մի ալ ձեռքի տայիր ըլլայ , երանի թէ բան մի ալ
 ստքի և ականջի տայիր ։ Ասանկով հէմ՝ ստէն մէկ կարողութիւնը
 գործածելով կը բացվի , ու տղան մինակ յիշողութեան վրայ կը
 նողներուն պէս թանձրամիտ չըլլար , հէմ՝ շատ բան ալ մէկէն
 օսանմիշ չըլլալով կը սորվի . չիւնքի ստէն մէկ կարողութիւնը
 մինակ մէկ բանի մը վրայ պարապելով ստննեկն չիտգնելէն պաշ-
 խա՛ դաս առած բաներուն մէջէն պազլն տղին մէյլին կէօրէ ըլլա-
 լով էյլէնճէի մը պէս կուգայ իրեն , պազլն ալ լոկ երեւակայու-
 թեան կամ ձեռաց տայիր բան ըլլալով՝ օյինի մը հիաստով վրան
 կիցնայ . պազլն ալ իր մէյլէն դուրս է պիլէ՛ նէ՛ սյն ալ պարտա-
 ւորութիւն մը սեպելով սորվելու կընայի ։ Այն ասանը պազի բա-
 նը չիտրվի ալ նէ հոգ չէ , զէրէ ուրիշ բաներ սորվելով , ժամա-
 նակը պարապ անցած չըլլալէն մտաէ՛ շատն ալ կըլլայ որ դաս
 առնելն իբէն չիտրված բանը՝ ետքէն իկտիպայ ըրած ստնը իր
 աշխատութեամբը առաջ կըբերէ ։

Անունի է նէ՛ քանի մը բան մէկէն սորվիլը զարար չէ՛ Ֆայտայ ալ
 ունի , հէմ՝ իկտիպալը ալ է . ֆախաթ սորվելիք բաները անանկ
 մինասիպէթովը կարգի գրեված պիտի ըլլան՝ որ նէ օսանձ բերեն ,
 նէ ալ իրարու շիտթ ու թիւն տան . Տղայ մը որ սյա ճամբով քանի

մը բան մէկէն կրնայ սորվել՝ երկու լեզուի քերականութիւն մէկէն սորվելու դժվարութիւն կը քաշէ . զէրէ երկուքն ալ իրարու մօտ բաներ ըլլալով կանոնները իրար կը խառնըվին , հիշ մէկն ալ չի սորվելիր :

Ասոր խթնած ըլլալէն ետքը՝ անմիջապէս մէկ դասէն ետե մէկալը գալուն , և սերտողութեան ժամանակը քիչ մը հեռու մը նստուն համար , առջի առած դասերը տղան չի մոռնայ կամ սերտելու դժվարութիւն չի քաշէ տէյի՝ դասադիրքերուն սղարդութեանը տիկնաթիւն կը մնայ բանը :

Այս տիկնաթիւներով շինված ուսման կարգին մուշիպովը ձեանքանի աշակերտաց չորս ասորվան մէջ սորվելիք բաները ստնք պիտի ըլլան :

- 1 Հայերէն Քերականութիւն և Շարագրութիւն :
- 2 Գեղեցկագրութիւն Հայ , Գաղղիացի և Տաճկերէն :
- 3 Աշխարհագրութի Ուսումնական , Բնական և Քաղաքական :
- 4 Թուաբանութիւն :
- 5 Գաղղիական Քերականութի և Շարագրութի և Խօսակցութի :
- 6 Ընթացք սկզբանց Գծագրութեան և Նկարչութեան :
- 7 Աշէպրա :
- 8 Պատմութիւն Հին և Նոր , Սրբազան և արասքին :
- 9 Տաճկերէն Քերականութիւն և Շարագրութիւն :
- 10 Երկրաչափութիւն :
- 11 Տրամաբանութիւն :
- 12 Կրկնատու մար Վաճառականութեան :

Ասանցմէ զատ սորվելիքնին պիտի ըլլայ Քաղաքավար կրթութեանն սորվանքը՝ որ ամէն օր աղայքը կերակուր ուտելն իքէն կը կարգացվի . և Քրիստոնէական հաւատոյ Վարդապետութիւն՝ որ ամէն կիրակի երբ որ աղայքը սուրբ Պատարագ տեսնալու համար սուրբ Եկեղեցի կերթան , ժամը աւարտելէն ետքը Եկեղեցոյ մէջ կը կարգացվի , և Խոստովանահայր Քահանայն կը բացատրէ :

Տղայ մը այս բաները սորվելով ձեմարանէն երածին սէս՝ առանց սէրմայելի և նորէն բան սորվելու ասն արփ չըրած՝ հազրք քեար ու արհեստ կունենայ՝ Վաճառականի դրագրութիւն , Տաճկերէն գրագրութիւն , Վարժապետութիւն՝ Հայերէն , Տաճկերէն և Գաղղիական լեզուները և ուրիշ իր սորված գիտութիւնները սորվեցունելու , Բէսիմճիաւի , Թէրճիմանութի , Վաճառականի Թէլալութիւն և այլն :

Ստամբուլի գէնահատ մը սորվի նե՝ բէսիմճու հէնտէսէ գիտնալովը՝ շինած բանը ուրիշներուն շինածէն զարիփ կըլլայ :

Օտար լեզու գիտնալովը՝ հէմճ օտար ազգերէն մեւ շտէրի կը

116

վաստրկի, հէմ' իր զէնահաճիւն միւթադիւս ուրիշ լեզուի մէջ գըտ-
 նըված գիրքերը կարդալով՝ նոր իճատ բաներ կը սորվի, ու
 էմնաֆին մէջը մէկալնեքէն մէշհուր վարպետ կըլլայ : Տքամա-
 բանութիւն, Մատթէմաթիքա և Պատմութիւն գիտնալովը՝ առ-
 ուտուրի մէջ աէյմէ հալով չիխարվիր, ու միւշաէրին իպեաթ
 ընելու քէսման ճամբաները շուտով կը գտնայ : Արկնատումա-
 րի և Աշխարհագրութեան ուժով՝ կաննաւոր վաճառականու-
 թիւն կրնայ ընել, օտարի օգնութեանը կարօտ չեղած, և ար-
 բամբանահան խորհրդածութեամբ ու մատթէմաթիքական շըշ-
 դութեամբ բրած թահալիննէն ու թէտալինները պօշը չելլալով՝
 գիտութիւն չունեցող վաճառականաց պէս գգուշանալու խու-
 սուսին յանդուգն, և համարձակելու խուսուսին վախկոտ տալ-
 բանըչով շուտ մը բացը չելեր :

Եթէ Եւրոպա երթալու կամք և կարողութիւն ունենայ նե՝
 ուրիշ խամ տղայոց պէս քիւլլիէթլի մասրուֆով էջ մը տարի
 աշխատելու մէշալուր չեղած՝ չախաւոր մասրուֆով մը իր մէլլին
 կէօրէ աղնուական արհեստ մը կրնայ սորվիլ, ինչպէս է Բժշ-
 կութիւն, Ճէռահուութիւն, Քիմիքա, Ճարտարապետութիւն,
 Նաւուզղութիւն, Մէքենագիտութիւն, Քանդակագործութիւն,
 Պատկերհանութիւն և այլն, ու այս գործերով թախրմ' մը
 Եւրոպացուց բրած վաստակը ինք ընելով՝ կրնայ քիչ տար-
 վան մէջ խարճած մասրուֆը հանել, հանգիստ ու իթխարբը
 կերտով սարելու ճամբան իյնալ, և օտար աղագաց առջին Ազգին
 փառք ու պարծանք բլլալ :

Ասանկ կրթըված և ճէտիմ ումուրներու գլուխ անցնելու յար-
 մարութիւն ունեցողներ՝ չորրորդ տարիէն սկսելով տարվէ տարի
 յիսաունահան հաստ Ազգին մէջը փէյտահ բլլան նե՝ քիչ ժա-
 մանակէն Ազգը ինչ տէրէճէ կը պայծառանայ ու կը հարստա-
 նայ տէյի մտածողը կրնայ ֆէհմ' ընել :

Ասանկ ազգօգուտ բանի մը հաստատութեան և յոռաջա-
 գիմութեանը համար ամէքս ալ պէտք է որ բանիւ և արդեամբք
 խայրէթ ընենք : Ես աղայ չունիմ, ո՛վ որ ձեմարանը աղայ
 ունի նե՝ մինակ այն Փայտա պիտի տեսնայ, այս հողն ալ ա-
 նոր կիյնայ՝ չնք կրնար բսել, պէրէ ասիէջ առաջ գալէքը թէ-
 պէտ մասնաւորաց օգուտ է տէյի կերւայ, բայց մասնաւորաց
 օգուտէն կելլայ ընդհանուր Ազգին ալ օգուտը : Ո՛ր ազգին
 մէջն որ մասնաւորաց օգուտն ու միւսար բողորին կը սեպվի՝ այն
 ազգը հաստատ կըմնայ : Ազգի մէջ ամէն մարդ փայն իր օգ-
 ալին նայելը՝ նաւի մէջ ամէն մարդ իր սէլամէթին նայելով՝ նա-
 լին սէլամէթը հող չքնելուն կը նմանի :

Բայց նայինք այդ մասնաւորաց օգուտ կարծածէդ հիշ քեզի
հիստէ չըլար կոր մի . Ազգը կրթեալ և խելացի անուն լատարիկի
նէ՛ դուն աղայ ունենաս չունենաս , ան ալ դուն ալ կրթեալ
ըլար չըլար՝ Ազգին շէրէֆին մասնակից չէք մի ըլար : Եւրոպա-
ցւոց մէջ հիշ խոսքս մարդիկներ չիկան մի , լազին ամէնը մէկէն
կրթեալ ազգի անուամբ միւշէրրէֆ եղած են :

Ըսինք թէ դուն անանկ մէկ զէնահատ մը ունիս՝ որ նէ՛ գի-
տութեան միւրաճատութ կունենաս նէ՛ ալ գիտունի . Ազգին մէ-
ջը քանի մը ֆասրիքայի տէր՝ քանի մը մէշնէտի տէր՝ քանի
մը երեւելի վաճառական՝ քանի մը մէշնուր զէնահատքեար գըտ-
նըլին նէ՛ որին բանը բանելով , որին ձեռօքն ալ մինասիպէթլի
մէկ գործդ բուսցունելով , պաղիէն ալ զէնահատթիւ տայիր
խելըդ չհասած մէկ միւշիւլդ հալլ ընելով՝ կրնաս օգուտ
տեսնալ են : Մէկ քանի հիւններլի արձանագործներուն , պատ-
կերհաններուն և ճարտարապետներուն այլէն՝ հալարաւոր տա-
րիէն պէրի հառովնայի համայններն ալ կէջինովը կըլան կոր , առա-
պաճիններն ալ , և տահա ասոնց պէս շատերը՝ այն արհեստաւորաց
գործերը տեսնալու փոխադով եկողներուն խըզմէթին գանըլելով :

Այդ օգուտներն ազէկ ամնա՛ էս այս նեղ ժամանակին կէ-
ջինմէս պաշխա բան մտածելու ատեն չունիմ : Խըթըլիսի ժա-
մանակ ատանկ էօզըլըրով մը էքինճիլին մէկը խոսրէի նայելուն
տեղը՝ ունեցած վահրէն բուրն ուտէ , ու էր թէսի տարլները
ուտելէք հաց գտնալու համար քիչ մը բան ալ ցանելու հոգ
չնէ նէ՛ խելացիութիւն է մի ըրածը : Ո՛ր թողունք որ ասանկ
ազգօգուտ բանի մը համար մէկ տարին տալու առէքդ՝ մէկ օր-
վան տանըդ մնարուֆը պիլէ չըլար . սյսքան բանը էսիբիէմը
ընես նէ՛ ո՛ր մնաց քու ազգասիրութիւնդ , ո՛ր մնաց քու եզ-
բայրսիրութիւնդ , այս անանկ մէկ բան մի է՝ որ հէմ՝ Ազգիդ
շէրէֆ պիտի ըլլայ , հէմ՝ հաւատակից եղբարըդ մէթանէթ : Ո՛ր-
քան ֆամլիւսներ կան՝ որ սյսօր անանկ աղքատ տէյի Ազգին
ողորմութեամբը կէջինովը կըլան կոր . անոնց մէջէն մէյ մէկ
աղայ կրթելու և զէնահատ մը սորվեցունելու կամ գործի մը
վոյ գնելու այ ըլլովի նէ՛ օգնութեան կարօտ եղողը օգնելու
կարող կըլլայ : Ո՛րքան ֆամլիւսներ կան՝ որ աշխարքի փորձու-
թեամբ հարստութիւնին կորնցունելով՝ օգնութեան կարօտ
մնացած են , հարստութիւնէն պաշխա հիւնէր մը ունեցած ըլլային
նէ՛ կամ կորնցուցած բաղերնին ձեռք բերելու , կամ հիչ որ
չէ նէ՛ ուրիշն չի կարօտելով ապրելու ճամբան կը գտնային .
Բաղլին բարէքը այնքան անհաստատ՝ և գիտութիւնները այնքան
օգտակար և հարկաւոր են որ՝ պատմութեանց մէջը թաղաւոր

պիլէ կայ՝ Թագաւորութիւնը կորսնցունելէն ետքը գիտութեանց սոյլէն սարող , ինչպէս է Գիտնէսիոս Սիրակուսայի բռնաւորը :

Անանկ է նէ չիւնքի գիտութիւնները աղքատին հարստանալու ճամբայ կը բանան , հարուստին ալ հարստութիւն է վէլցունելու և պահելու կամ կորսնցունելէն ետքը նորէն ձեռք բերելու պատճառ կըլլան , աղքատ հարուստ ամէնն ալ գիտութիւնները ծագիւելուն խայրէթ պիտի ունենան , և ասանկ ճեմարանի մը՝ որ Ազգին շէրէֆին և հասարակութեան կերպ կերպ աղեկութեանը պատճառ ըլլալուն յոյս ունիմք , ջաատգովուրի և օգնութիւն ընելով հաստատ մնալուն ջանք պիտի ընեն :

1840

